

Český zápas

Týdeník Církve československé husitské

Ročník: 91

Číslo: 42

16. října 2011

Cena: 7 Kč

Z TŘETÍHO SETKÁNÍ MLÁDEŽE NAŠÍ CÍRKVE V BRNĚ

„Já jsem vinný kmen,
vy jste ratolesti“

JAN 15,5

Tento biblický citát se v poslední době objevoval často na stránkách našeho časopisu a také se každému z nás v poslední době dostal jistě do rukou plakátek s pozváním na 3. setkání mládeže Církve československé husitské. Letos se konalo v Brně.

A najednou je pondělí a je konec. Konec dlouhé a pečlivé přípravy a konec obav, kolik mladých lidí vlastně bude mít chuť se sejít.

Mám na paměti slova Pána Ježíše: Nechlubte se, a pokud ano, chlubte se - leč v Pánu.

A tak i činím. Chválu chci vzdát našemu Pánu, neboť každý den bylo jasné, že se k této aktivitě přiznává. Sami bychom nic z toho nezvládli. Nebudu psát o celé přípravě, jen chci poděkovat malému, ale skvělému přípravnému týmu mladých, kteří se do takové akce pustili a dotáhli ji do konce, v čele s Kristýnkou Mlýnkovou.

Mohu to napsat, protože jsem by-

la vesměs pozorovatel a „tvořič zázemí“.

Avšak hlavně se s vámi chci podělit o jedno setkání.

Na závěrečných nedělních bohoslužbách v Husově sboru na Botanické ulici v Brně, kdy nám posloužili bratr biskup Petr Šandera, sestra farářka Eva Buttová a bratr patriarcha Tomáš Butta, jsem se setkala se sestrou farářkou Petrou Vítkovou. Tato drobná sestra měla slzy v očích, když viděla téměř 60 mladých lidí, kteří zpívali Chvalte Pána, za doprovodu kytary a bubny v Husově sboru.

A řekla mi, že se jí hned vybavily vzpomínky, kdy se také jako mladí věřící scházeli v tak velkém počtu a že má radost, že ten pocit může znovu zažít.

Kdyby pro nic jiného, tak pro tuto radost mají naše setkání smysl.

Co myslíte?

Díky vám všem za modlitby, které nesly tuto akci.

Ivana Krejčí

ZE 123. ZASEDÁNÍ ÚSTŘEDNÍ RADY

Krátkou pobožností na text Markova evangelia (Mk 2,18-21, píseň 166) zahájila 123. zasedání ústřední rady její místopředsedkyně RNDr. Ivana Macháčková.

Vlastní jednání pak začalo ideovým referátem, který vedl bratr patriarcha ThDr. Tomáš Butta. Ústřední rada mj. projednala dopis Husitského muzea v Táboře a souhlasí se spoluprací na přípravě aktivit k Husovu výročí v roce 2015. Jednáním pověřila bratra patriarchu a dr. Jiřího Vaníčka. Projednala rovněž návrhy Římskokatolické církve, Českobratrské církve evangelické a Církve bratrské na doplnění členů ideové komise Centra Mistra Jana Husa v Husinci o jimi navržené členy (doc. Jaroslav Šebek z Historického ústavu AV, dr. Pavel Černý a doc. Martin Wernisch). Naši církve budou v komisi zastupovat prof. Zdeněk Kučera, prof. Jan B. Lášek, br. patriarcha a br. pražský biskup. Ústřední rada též rozhodla oslovit Pravoslavnou církev a požádat o vyslání jejího zástupce do komise. V organizačně právním referátu, který vedla místopředsedkyně ústřední rady Ivana Macháčková, byla nejdelší část věnována debatě o připravovaném vládním návrhu na majetkové vyrovnání státu s církvemi a možnostech, jak by bylo možné do návrhu zasáhnout. Návrh posoudí jak právní kancelář, tak církevní zastupitelstvo. Dále ústřední rada schválila výsledek výběrového řízení na zhotovení projektové dokumentace „Centrum Mistra Jana Husa v Husinci“. Zakázku získala firma Masák a Partner s.r.o.,

kteří dokumentaci vyhotoví za cenu 1188000 Kč.

Ve finančním referátu, který vedla finanční zpravodajka ing. Miroslava Niemeč Studenovská, ústřední rada mj. projednala přehled hospodaření od ledna do září. Dále projednala návrh rozpočtu na rok 2012 a návrh na rozdělení příjmů z nájmu, které budou předloženy ke schválení církevnímu zastupitelstvu.

V ekumenicko-zahraněním referátu, který vedl bratr patriarcha, ústřední rada delegovala na zasedání valného shromáždění ERC bratra patriarchu, bratra pražského biskupa a sestru Kateřinu Děkanovskou. Náhradnicí ústřední rada jmenovala ses. ThDr. Hanu Tonzarovou.

V tiskovém referátu, který vedl rovněž bratr patriarcha, byl schválen ediční plán na rok 2012, kde je kromě Kalendáře Blahoslav a publikace prof. Z. Sázavy v edici Rozhledy víry i kniha Příroda v Bibli prof. J. Kubíkové a publikace o našich sborech.

V referátu liturgický, pastorační a svátostný život církve, který vedl bratr patriarcha, ústřední rada schválila konání konference o aktuální liturgické službě v naší církvi, která by se měla konat 17. 1. 2012 a 5. 6. 2012 v Praze-Dejvicích. Schválila i záměr uspořádat teologickou konferenci v Brně na Lipové, která by se měla konat v srpnu 2012.

(red)

BUDETE MI SVĚDKOVÉ...

Ke 40. výročí VI. sněmu Církve československé husitské

Letos dne 17. října uplyne 40 let od konání VI. sněmu Církve československé husitské. Jeho motivační sílu vyjadřovala slova Vzkříšeného ze Skutků apoštolů kap. 1 v. 8. Sněm byl svolán podle tehdy platných církevních řádů v řádném termínu pravidelného cyklu. Věcně kodifikoval dovršení vývoje teologie a řádů, jak probíhal od I. sněmu v r. 1924 a v r. 1931, reflektoval novou situaci na II. sněmu v r. 1946 a v. 1947, a dostal aktuální podněty prohlášeními ústřední rady z jara a generální synody duchovních z léta r. 1968. Sněm dovršil zakotvení teologie a zbožnosti církve v biblickém zjevení, jak mu porozuměla současná teologie naší církve, pěstovaná v hlubokém ekumenickém obzoru a jeho promítnutí do liturgie, kazatelství, katecheze a sociální angažovanosti. Přípravy sněmu i jeho průběh probíhaly v doznívajícím ovzduší svobody, souvisejícím se společenským jarem r. 1968 v naší zemi. Byl posledním, jehož se zúčastnili zakladatelé a budovatelé Církve československé jako profilmovaná generace. Sněmovní jednání po létech nedobrovolného mlčení otevřelo otázku doplňování členské základny náboženských obcí, duchovenského dorostu a mravní kvalifikace církevních funkcionářů.

VI. sněm se konal v pozeňované generační spolupráci. Tu reprezentovali patriarcha a předseda sněmu dr. Mi-

roslav Novák, předseda naukového výboru sněmu prof. dr. Zdeněk Trtík a generální tajemník sněmu ThDr. Zdeněk Kučera. Patriarcha byl v zenitu svých sil s mimořádnými zahraničními zkušenostmi a společenskými kontakty. Tehdy nedávné společenské prožitky charakterizoval v soukromí jako dodržení cti a zásady Nihil nocet – nikomu neškodit. Jeho myšlenkové postoje zrcadlily jeho studijní léta ve vědeckém a teologickém prostředí Marburské univerzity konce 20. let s jeho tolerancí i společenskou noblesou. Profesor Zdeněk Trtík stál na vrcholu své akademické kariéry v novém tvořivém rozletu, charakterizovaném univerzalistickým pochopením víry. Byl podruhé děkanem Husovy fakulty a členem ústřední rady. Stal se mezinárodně uznávaným teologem se zahraničními promoventy, s mimořádnou duchovní autoritou v ekumeně i v české i zahraniční filosofické obci. Biblický personalismus, který vnesl do našeho obzoru, pramenil ve studiu Nikolaje Berďajeva, Martina Bubera a Emila Brunnera za pobytu v Cambridge, jejich inspiraci propojil s českou teologickou tradicí. Pochopení tolik aktuální teologické svobody charakterizoval jeho oblíbený výrok, že stát má být na rozpacích, zda konkrétního teologa vyznamenat anebo pronásledovat. Generální tajemník VI. sněmu navázal na teologickou

školu biblického personalismu a svými studii v Basileji a aktivitami v německých vědeckých kruzích ji opatřil ontologickým důrazem. Za své svobodomyšlné postoje a styky s exulanty zaplatil zrušením katedry teorie náboženství, již jako odborný asistent vedl; nalezl ochranu u církve, jež jej ustanovila v úřadu patriarchy.

Na sněmovní program zařazený problem názvu církve, jenž by vyjadřoval její univerzální otevřenost při jejím teritoriálním vymezení, byl v jejích dějinách vícekrát projednáván. Diskutované a předložené doplnění názvu přívlastkem „husitská“ spojovalo identifikační prvek s motivačním. V době zrodu církve jako vrchol a vizitka českých dějin bylo viděno husitství. To bylo zároveň pokládáno za důležitý přínos v utváření novodobého evropského duchovního profilu. Na přelomu šedesátých a sedmdesátých let 20. stol. po vstupu vojsk Varšavské smlouvy do naší země 21. srpna 1968 husitství inspirovalo k odporu proti všem, kteří rdousili naši svobodu a víru. I když mají některé současné kruhy výhrady vůči naznačenému pojetí husitství, Husova osobnost a její význam zachovávají si trvalou váhu a platnost a poskytují i inspiraci při zvládání současného střetu civilizací.

Otázka novelizace učení církve, Dokončení na str. 3

**Na opravy a údržbu
Památníku Mistra Jana Husa v Husinci
můžete přispět i vy na účet:**

43-570420277 / 0100

Variabilní symbol: 9 + číslo náboženské obce

Zahrady naší církve

Zahrady u sborů Církve československé husitské by měly být správným zpestřením pro sídla a krajinu naší vlasti. Každá náboženská obec má své kouzlo, neboť vlastní a udržuje alespoň malou část vegetace, ať už interní či externí. To vše se děje dle možností a zájmu. Význačnou kompozici exteriérů tvoří dendroflóra, která ladí s církevními památkami, a proto je třeba na ni myslet. I sousedé našich sborů mohou obdivovat ráz posvátné půdy.

Není-li k dispozici dostatečná plocha pro výskyt dendroflóry stromového patra na našich pozemcích, nechť se pěstují pokojové rostliny v interiéru, anebo rostliny keřového a bylinného patra v exteriéru. I okna, balkóny a malé předzahrádky sborů mohou být součástí výzdoby sídla v parném létu.

Zakládání a údržba zahrad vyžaduje nemalé úsilí z hlediska ekonomického i dobrovolného. Vlastní-li náboženská obec například park, je třeba myslet také na pocit bezpečí, který by měl setrvávat v celoroční scenerii.

Na údržbě těchto lokalit se mohou tradičně podílet místní technické služby, sborovníci, dobrovolníci i alternativně trestaní. Nechť Církve československá husitská plně využívá dotačních titulů, které se jí nabízejí. Může tak přispět ke snížení nezaměstnanosti v České republice.

Lze v církevních podmínkách zakládat „netradiční zahrady“, anebo se řídit již známými zahradně-architektonickými směry z minulosti? Myslím si, že je to svoboda každé náboženské obce, jak se rozhodne a co pro to učiní. Dle svědectví pamětníků měla církev velkou členskou základnu, tudíž nechyběli odborníci a iniciativní lidé. Navíc se v minulosti udržovaly přátelské kontakty s okolním prostředím.

Co bychom měli udělat nyní? Zaktivizovat členskou základnu, přitáhnout mladé lidi svojí otevřeností, která nám bohužel v dnešní době chybí. Aby se dílo podařilo, chce to mít již zmíněné kontakty s odborníky i laiky, ať už v církvi či mimo církev. Jedná se o naprosté zapojení společnosti. Pokud se tak stane, máme vyhráno, což znamená, že ubude materiálních a morálních útoků na adresu Církve československé husitské.

Václav Kovalčík, Náchod

Z kazatelského plánu

18. NEDĚLE PO SVATÉM DUCHU

K tobě volám a ty odpovíš mi, Bože, nakloň ucho, slyš, co říkám. Ochraňuj mě jako zřítelnicí oka, skryj mě ve stínu svých křídel.

ŽALM 17,6.8

První čtení z Písma: Izajáš 45,1–7

Tužby:

2. Za poctivost, sebekázeň a dobrou vůli, modleme se k Hospodinu.

3. Za ty, kdo nemají dostatek odvahy hledat pravdu a činit spravedlnost, modleme se k Hospodinu.

Modlitba před čtením ze sv. Písma:

Nebeský Otče, ve svém Synu jsi zjevil svou slávu mezi národy. Ochraňuj dílo svého milosrdenství, aby tvá církev ve světě vytrvala ve víře a vyznání tvého jména. Osviť nás, Bože, svým svatým Duchem, ať slyšíme slova Ježíše Krista, našeho Pána. Amen.

Druhé čtení z Písma: 1. Tesalonickým 1,1–10

Evangelium: Matouš 22,15–22

Verše k obětování: Žalm 119,47–48

Verše k požehnání: Žalm 33,18–19

Modlitba k požehnání:

Bože všemohoucí, děkujeme ti, že nás obcerstvuješ svátostí večeře Páně. Pokorně tě prosíme, abychom ti důstojně sloužili životem, v němž budeš mít zálíbení. Ve jménu Ježíše Krista, našeho Pána. Amen.

Vhodné písně: 13, 60, 128, 151, 158, 168, 188, 291

Z NOVOZÁKONNÍCH VÝKLADŮ VYZNAVAČSKÉ PŘÍBĚHY

25

Petrovo vyznání u Cesareje Filipovy

Mt 16,13-20

Pokračování z minulého čísla
V té době byly ovšem ty nároky na primát římských biskupů více teoretické; prakticky nebyly ještě dlouho církvemi uznávány. Na ekumenickém koncilu v Cařihradě r. 381 byl římské církvi přiznán jen *primatus honoris*, nikoli *primatus iurisdictionis*. Výklad Matoušova textu ve smyslu římském je poprvé teoreticky cele a plně formulován papežem Lvem I. (+ 461). Pro Lva není Petr už jen symbolem jednoty církve jako pro Cypriana, nýbrž jejím základem. Ostatní apoštolé prý dostali svou moc jen skrze Petra, a proto biskupové dostávají svou moc jen skrze Petrova nástupce a dědice. Teprve však, když starověký svět padl, když odpadlo živé křesťanstvo africké a téměř všechno křesťanstvo

východní a když křesťanský svět se zúžil skoro jen na latinský svět západní, prosazovala se během středověku myšlenka papežova primátu, mylně opíraná o slova Kristova. Až zase reformace na základě evangelia se vzepřela nárokům římského biskupa a Luther sám o Ježíšově slově v Matoušově textu napsal, že je do posledního písmene proti papežství.“ (str. 205-206)

VÝKLAD WILLIAMA BARCLAYE
Scéna

Bližil se konec. A Ježíš potřeboval co nejvíce času, aby mohl být sám se svými učedníky. Bylo toho tolik, co jim ještě chtěl říci a co je naučit. Proto se odebral na území Cesareje Filipovy. Toto město leželo asi 25 mil severovýchodně od moře Galilejské-

ho. Bylo mimo panství Heroda Antipy, který byl vladařem Galileje, nacházelo se na území Filipa tetrarchy. A tam měl Ježíš klid, aby se věnoval vyučování svých Dvanácti.

V té době opravdu měli vědět, kdo je Ježíš. Jeho čas byl krátký, malý byl počet dnů, kdy zůstával „v těle“. Otázka zněla: Je tu opravdu někdo, kdo ho pochopil, kdo rozpoznal, kým on je a jaký byl smysl jeho díla? Až odejde z těla, bude tu někdo, kdo bude pokračovat v jeho díle a usilovat o Království? Toto byl klíčový problém, protože znamenal samo přežití křesťanské víry. Jestli tu nebyl někdo takový, pak všechna jeho práce zůstane nedokončena. A tak se Ježíš rozhodl zeptat se na to svých učedníků.

Pokračování příště

Nad Písmem

JAKÉ PLODY CHCEME PŘEDLOŽIT PÁNU JEŽÍŠI? Mt 22,15-22

Ježíš Kristus – známe jej jako Písmem svatým zaslíbeného Mesiáše, středobod dějin spásy, Božího Syna, v ideálním případě také jako osobního Spasitele a přítele. Modlíme se k němu, čteme o něm v Písmu, rozjímáme o něm. Dovedeme si ale představit, jaký skutečně byl historický Ježíš – muž z Nazareta, syn (alespoň domnělý) tamějšího tesaře Josefa? Občas si kladu otázky, jak vlastně vypadal, jak působil na své současníky, zda byl veselý či zadumaný, jaký byl společník, zda byl například galantní k ženám, jak temperamentní byl a podobně.

Evangelijní zpráva, která předchází dnes čtenému textu, příběh o očištění chrámu, vypovídá o jeho razanci. Zachycuje a popisuje jej jako muže temperamentního, muže, který se dokáže zdravě rozčillit a dát důrazně průchod svému spravedlivému hněvu. Nabízí se tedy v tomto světle číst i text dnešní, tedy text o prokletí neplodného fikovníku: Hladový Ježíš přichází k fikovníku, a když na něm nic nenalézá, opět dává průchod spravedlivému hněvu a neužitečný strom trestá. Ježíšovu ráznost a jeho temperament však nemůžeme zaměňovat za vzteklost. Člověk, který se čtyřicet dní posilil na poušti a dokázal poté ještě čelit trojímu pokušení, by jistě ve zlosti nevyпустиł z úst kletbu jen proto, že na stromě nenašel plody k utišení hladu (již prorok Izajáš o něm vypovídá, že nalomenou třtinu nedolomí: Iz 42,3). Proč tedy tak silná slova? Protože Ježíš neulevuje své zlosti, ale činí znamení. Nejedná se o výlev vzteku, jedná se o jedno z Ježíšových podobností. Ne podobností řečené, ale podobností názorné. (Ostatně v Lukášově evangeliu ve třinácté kapitole téměř identické podobnosti nalézáme.) Vykládáme tedy tento text jako podobnosti: Co nebo koho reprezentuje o-nen neplodný fikovník? Co jsou plody, které nenese, a co znamená, že usychá? Vykladači hovoří o neplodném fikovníku jako o judaismu v Ježíšově době. Judaismu nerozpoznávajícím v něm očekávaného Mesiáše. O chrámu, jehož opona zůstává neroztržena,

o chrámu, který je stále uzavřen mnohým, o chrámu, kam nemohou chromí a slepí, cizinci a mnozí další, kde je však stále spousta místa pro peněžomněnce a prodejce obětí zvířat. (Ježíš chromé a slepé, kteří směli být přinášeni a přiváděni maximálně na chrámové nádvoří, uzdravoval, čímž jim v důsledku umožňoval přístup do chrámu – poté, co v něm uvolnil místo), o chrámu, který již neplní svůj první a jediný účel – být místem pravé bohoslužby, osobního setkávání s Hospodinem. O chrámu, který je už jen místem vyprázdněného kultu. Kultu, který měl být a nebyl naplněn Kristem. Chrámový kult již nenese plody živého společenství Božího lidu s jeho Stvořitelem. V tomto smyslu pak učedníci, budou-li mít víru a nebudou-li pochybovat, budou-li nositeli a zvěstovateli skutečného, živého společenství ospravedlněných hříšníků s Bohem, budou schopni učinit totéž – nechat uschnout neplodný fikovník, nechat zahynout vše neplodné v Božím lidu, v Kahal Jahve – Svolání Božím, v církvi. Církev Kristova je tím výhonkem, rašicím na mrtvém pařezu Izraele. To je výklad tohoto znamení. Nemohu si ale nepoložit otázku, zda jsme se dva tisíce let poté, co Ježíš toto znamení učinil, my nedostali do role Izraele, zda jsme se my – Církev československá husitská – nestali neplodnou větví fikovníku. Shledáváme mezi sebou chutné a šťavnaté fíky v podobě činné víry, lásky a vytrvalé naděje v našeho Pána Ježíše Krista? Jednali jsme jako apoštolové i Pán, když jsme uprostřed mnohé tísně přijali slovo víry v radosti Ducha svatého? Stali jsme se tak příkladem všem věřícím ve svém okolí? Rozoznalo se od nás slovo Páně všude kolem? Ví se o naší víře v Boha? Vypravují lidé sami, jak jsme se obrátili k Bohu, abychom sloužili Bohu živému a skutečnému a očekávali z nebe jeho Syna, kterého vzkřísil z mrtvých, Ježíše, jenž nás vysvobozuje od přicházejícího hněvu? (Viz druhé čtení z prvního listu Tesalonickým.) Opravdu můžeme s čistým svě-

domím říci, že neseme ovoce? A nebo se brzy najde někdo, jehož víra bude tak silná, že nás nechá zahynout, že vzroste na našem mrtvém pařezu? Bůh si ke službě povolává mnohé, a povolává si i velice nepravděpodobné služebníky. Povolal si jménem perského krále Kýra, ačkoliv ten jej neznal, aby vysvobodil Izrael z otroctví a dal mu svobodu. Uchopil jej za pravici, pošlapal před ním pronárody, rozvázal opasky na bedrech králů, zotavil před ním vrata. Kráčel před ním, vyrovnal nerovnosti, rozrazil bronzová vrata, železné závory zlomil. Jemu zaslíbil poklady v temnotě skryté i sklady nejtajnější, aby poznal, že On je Hospodin. (Viz první čtení z Izajáše proroka.) Pohanský král Kýros mohl posloužit Izraeli ke svobodě z otroctví. Oč spíše bychom měli lidem posloužit my, kteří Boha skrze Ježíše Krista známe. Z otroctví hříchu však vysvobozuje pouze on, Kristus ukřižovaný a vzkříšený. My však můžeme – a máme – přivádět mnohé k němu. Modleme se proto, abychom nesli hojné ovoce. Abychom byli živým společenstvím Božích dětí a mnohým dokázali posloužit na jejich cestě ke Kristu, na cestě z otroctví hříchu do pravé svobody Božích dětí. Abychom byli věrohodnými svědky o Boží lásce k člověku, aby tak v našich životech, v našich rodinách, v naší církvi Pán nalezl ovoce, které hledá.

Daniela Zdislava Klimešová

**Hospodine,
kéž z tvé milosti
a z plnosti
Ducha svatého
neseme hojné ovoce.
Kéž je naše ovoce
milé tvému zraku,
vydává příjemnou vůni
a je sladké v tvých ústech.
Kéž se nemusíš
obracet jinam,
když při nás hledáš
dobré plody.
Žehnej našemu úsilí
a obživuj nás tam,
kde se nám ho nedostává.
Amen**

BUDETE MI SVĚDKOVÉ...

Dokončení ze str. 1
schválené na zasedání I. sněmu v r. 1931, se de facto otevřela v r. 1953, kdy hradecká synoda vyzvala prof. Trtíka, aby koncipoval nový katechismus. Jakkoli následně pověření ústřední radou sledovalo katechetický a homiletický aspekt, v jádru směřovalo k vytvoření nauky, jež by církev ochraňovala vůči státní ateistické propagandě a posilovala proti mocenskému tlaku. Taková nauka představovala opuštění obzoru idealistické filosofie a podstatný krok do konkrétního dějinného a personálního světa Nového zákona. Literární forma interpretace nového kroku Božího zjevení v osobě a díle Ježíše z Nazaretu se rodila ve střetu s chrámem a synagogou na jedné straně a na druhé s oficiálním imperiálním kultem a naukou. Nový zákon má existenciální, motivační, apologetický i misijní charakter a formuje v tomto ohledu teologii, jež z něho čerpá. Tak se stalo i v případě Základů víry. Vycházejí z nauky o církvi jako existenciální základny víry, již chápou jako univerzální hlubinu lidství. V naznačeném filosofickém, eklesiologickém

i fundamentálně-teologickém ohledu záleží druhá etapa působení Základů víry. Ve studii Uvedení do Základů víry, jež přes veškeré naléhání ze strany církve nebyla státním dozorem schválena k vytištění, Zdeněk Trtík uvedené prvky rozvíjí. Teprve po roce 1989 mohla česká ekumena vyjádřit své uznání nauce Základů víry např. tím, že od data jejího vyhlášení je obecně akceptován křest dle ritu Československé církve jako platný. VI. sněm schválil řadu podnětů, týkajících se zejména sociálně-etických postojů církve, liturgie a svátostné praxe, jež později došly svého vyjádření i v oblasti církevních řádů. Některé podněty, obsažené v závěrečném doporučení, kladou před naši současnost otázky. Ústřední aktualita a živé poselství pro přítomnost záleží v důrazu na řádně teologicky a kano-nicky spravované náboženské obce jako dějinný tvar Boží církve v Církvi československé husitské, v jejichž obecenství se realizuje Boží obraz člověka v naší existenci. Prostě: z moci Otce a v síle Ducha svatého budete Ježíšovi svědkové.

Zdeněk Kučera

Náboženská obec Praha 1–Staré Město nabízí ke koupi dvojjazyčný česko-anglický

Kalendář na rok 2012

Cena: 100 Kč

Objednávejte, prosím, na adrese:
Náboženská obec Praha 1–Staré Město, Staroměstské náměstí, Praha 1,
e-mail: mikulas@ccsh.cz
tel.: 602 958 927

Mgr. Eva Cudlínová, farářka

Ze 3. setkání mládeže v Brně

Nejsem "slušný" občan - díky Bohu!

O Varnsdorfu jsme si toho v průběhu předchozích dnů přečetli a slyšeli v médiích poměrně dost. Demonstrace na náměstí začíná a Tomáš Vandas davům varnsdorfských i praviceovým extremistům vtluče do hlavy stejný proslov, který o pár hodin dříve přednesl v Novém Boru a o dvě hodiny později i v Rumburku. Musím uznat, že tak činí s grácií jemu vlastní, která nedává posluchačům o jeho slovech vůbec pochybovat. Do svého varnsdorfského projevu vkládá pár nových slov a grimas. Místní s rukama nad hlavou nadšeně tleskají populistickým výrokům Tomáše Vandase a davová psychóza úspěšně startuje. Neméně úspěšné byly i populistické nářky na prácečinitelství Romů a jejich pobírání sociálních dávek, které jsou o mnoho vyšší než ty, které se dostávají majoritě. Čtyřsethlavý dav demonstrujících, neonacistů i tamních řadových „slušných“ občanů se po rozpuštění mítinku vydal na pochod městem, jehož metou byla romská ubytovna Sport. Musím říct, že jsem si nedokázala představit, čeho chtějí demonstrující „slušní občané“, kteří křičeli hesla jako „Cikáni do plynu!“, dosáhnout. Představovali si snad, že vytáhnou z ubytovny všechny její nájemníky a na základě kolektivní viny, stejně jako po roce 1945 odsun Němců nebo i dříve v roce 1938 násilné obsazení Sudet a vystěhování českého obyvatelstva, provedou rychlý proces? Nevím. Policie proti demonstrujícím zakročila. A nebylo to v rukavičkách (přesto zásah nepřiměřený, jak někteří tvrdí, nebyl). Nedokážu si totiž představit, jak jinak měla policie na dav házející láhve, kameny nebo popelnice reagovat. Na dav, který navíc neuposlechl několik výzev policie, aby pod pohrůžkou donucovacích prostředků ustoupil. Na dav, který byl dle mého názoru připraven lynčovat lidi.

Situace ve Varnsdorfu je neúnosná stejně jako v celé republice. Nemyslím, že za ni ale může jen série několika přepadání, která jsou svalována na všechny varnsdorfské Romy bez rozdílu. Tento sociální a společenský problém si jako společnost živíme již 20 let. V době schvalování sociálních reforem, které řadu lidí mohou v důsledku přivést na mizinu – zejména potom v pohraničních městech trpících vysokou nezaměstnaností - se hledání viníka jeví jako logické vyústění frustrace zdejších obyvatel. Do ohně navíc přilévá olej několik velkých eg v čele s Lukášem Kohoutem nebo Tomášem Vandasem, která se pod zášterkou pomoci a pochopení snaží o získání vlivu a úspěchu v dalších komunálních či parlamentních volbách. Z celé situace a přímých záznamů v televizi mi jde mráz po zádech. Mohu pochopit a chápu, že pracující lidé žijící poctivým životem jsou právem frustrováni z toho, že jsou za vlastní práci a poctivý život vlastně diskriminováni v našem demokraticky právním státě, nemají žádné zastání, pomoc a výhody při náhlé vážné životní události, a naopak vrstva lidí, kteří nepracují a nemají vůli pracovat, žije o hodně lépe než ti, kteří pracují a vydělávají každodenně na svůj chléb. Současným novým duchodcům státní vypočítá za celoživotní práci důchod, který je skoro na hranici hmotné nouze a ti, kdo nepracovali, žijí celý život z dávek sociální pomoci a těší se veškerých výhod od státu. Stát a ani policie neochrání obyčejného člověka před trestnou činností nepřizpůsobivých, před jejich arogancí a agresivitou.

Na druhou stranu nemůžeme hledat pouze chybu u Romů a jiných dlouhodobě nezaměstnaných, chyba nemůže být jen na jedné straně. Za totalitního režimu byla povinnost pracovat pro všechny, tudíž i pro Romy, kteří se tomu nijak nebránili a cítili se v té době být užitečnými pro společnost i pro své rodiny. Chyba tehdejšího režimu byla v přemístění, po II. světové válce, Romů do České republiky do průmyslových zón a do pohraničí, aniž by znali jejich kulturu, tradice, rodinné vztahy a modely chování. Lidově řečeno nasrkali jsme různé rodiny do určité lokality bez těchto znalostí. Dále společnost potřebovala nevzdělané dělníky pro hrubou práci a samotní Romové neměli a neviděli potřebu vzdělávání svých dětí. Po sametové revoluci přestala existovat povinnost pracovat a vznikly nám úřady práce a bohatý dávkový systém. V dnešní době máme 2 až 3 generace Romů, kteří nepamatují a neznají to, že rodiče chodí každé ráno do práce, aby uživilí svoji rodinu, a nevidí potřebu chodit do školy. takže dnes často užívaný termín "nepřizpůsobiví" je vlastně špatně pojmenování, protože Romové a nejen oni jsou velmi dobře přizpůsobiví pro dávkový systém sociálních dávek a dalších výhod s tím spojených... takže kde a v kom je vlastně chyba? Mrází mě při pohledu na dav „slušných lidí“, kteří chtějí brát spravedlnost do svých vlastních rukou, při pozornějším sledování, vidím střední generaci i seniory a mladé lidi, matky s dětmi ... a pak nápisy „Probuďte Hitlera“, „Cikáni do plynu“ – to už tady v historii jednou bylo a mám dojem, že kolem roku 1935 v Německu při nástupu Hitlera k moci. Doufám jen, že taková a jiná hesla nevykřikují ti, kteří prožili druhou světovou válku a přežili veškeré útrapy v koncentračních táborech. A tak mi dochází, že nepatřím mezi slušné občany, protože nemohu souhlasit a ztotožnit se s těmito hesly, a ani nechci.

Jarmila Šenková

KVALITA STUDIA A SPOLEČNÉ HLEDÁNÍ PRAVDY

Přišel podzim a s ním začátek nového akademického roku na evropských univerzitách. Výuku zahájila v prvním říjnovém týdnu i naše Husitská teologická fakulta. Její vyučující a studenti se spolu s řadou pozvaných hostů sešli 3. října na tradičním shromáždění v aule školy. Přítomné akademické společenství zde přivítal již popáté děkan prof. ThDr. Jan Blahoslav Lášek, jehož opětovné zvolení do této funkce v květnu tohoto roku nepochybně svědčí o tom, že zde bylo za jeho vedení mnoho vykonáno. Svědčí například i o tom, že za základ své práce i mezilidské komunikace považuje - v duchu T. G. Masaryka - slušnost a odpovědnost, jak zmínil ve svém projevu. Bratr Lášek vychází však z toho, že se neosvědčil jen on, ale celý tým, na kterém i nadále hodlá stavět a s jehož pomocí počítá do budoucna. Slušnost a odpovědnost jsou konstanty a minulost dokázala, že pokud se zachovávají, „brány pekelné“ fakultu, která vstupuje nyní do 62. roku své existence, přemoci nemohou – tak to zde bylo řečeno. Zachovat je třeba současně i rozhodnost; kdyby

tak činila též naše politická sféra, žili bychom ve zcela jiném klimatu. Naši době by prospěla rovněž hlubší orientace na pravdu místo snahy o politickou korektnost a formální demokracii, které jsou ve skutečnosti pokrytectvím. Jak řekl Hus: „Přítel Pálec, přítelkyně pravda: ale přednost je třeba dát pravdě...“ Bratr děkan ve svém proslovu pozdravil nové studenty a vyjádřil naději, že jejich volba byla krokem promyšleným a nikoli – v souladu s tendencemi ve společnosti - postmoderní náhodou. Vyzval je k odpovědnému přístupu hned od začátku s tím, že prioritou je kvalita a společné hledání pravdy. Říjnového setkání se zúčastnilo také šest akademiků, kteří se zasloužili o Husitskou teologickou fakultu; byli zde oceněni pamětní medailí Františka Kováře. Laureátem této medaile, nesoucí jméno významného novozákonního badatele, který byl rovněž jednou z nejvýznamnějších osobností Církve československé husitské (a třetím patriarchou), se stal: prof. ThDr. Zdeněk Kučera, jenž přivedl fakultu na univerzitu po roce 1989, přímý pokračovatel

Kovářova díla a bývalý učitel fakulty prof. ThDr. Zdeněk Sázava, současný patriarcha naší církve ThDr. Tomáš Butta, archimandrita Ukrajinské pravoslavné církve Evfrasin Bilaš, ThDr. Jaroslav Hrdlička, autor monografie o Františku Kovářovi a Mgr. Hana Tonzarová, Th.D., která se ve své doktorské disertaci věnovala ekumenickému působení třetího patriarchy. Zdeněk Kučera jménem laureátů poděkoval a zmínil další významná jména našich teologů, na jejichž dílo a tradici navázala „alternativní teologie“ po roce 1989.

V závěru ještě jednou zazněl požadavek hledání a usilování o pravdu, a to z úst děkana Evangelické teologické fakulty, doc. ThDr. Jindřicha Halamy, který citoval Komenského požadavek: „Přejeme si, aby člověk byl vzdělán ve všech věcech, které dovršují podstatu lidství, aby dovedl poznat pravdu a nenechal se zavádět klamem, milovat dobro a nedat se svádět zlem.“

Bratr patriarcha Tomáš Butta vyzval studenty k získávání moudrosti citátem ze starozákonní knihy Přísloví, 4. kapitoly; a též k trpělivosti, soustředěnosti a vytrvalosti slovy Mistra Jana Husa.

Setkání, zahájené písní „Jezu Kriste, štědrý kněže“ a obohacené krásnou písní „Moudrosti poklad z nebe“, ukončil zpěv studentské hymny „Gaudeamus igitur“.

Přejeme fakultě vše dobré do dalšího roku a společně s bratrem děkanem zveme na dvě další zajímavé akce: na setkání absolventů a přátel Husitské teologické fakulty, které proběhne 15. října v 10.30 h v aule školy a na konferenci na téma Církev a nacionalismus, která se uskuteční v Karolinu 20. a 21. října.

Klára Břeňová

ZPRÁVY

Vzpomínka

12. října tomu bude již 30 let, co byl povolán Hospodínem jeho věrný služebník pan ThDr. Vilem Hýbl. Působil v Olomouci, Dubicku, Lošticích a ve Valašském Meziříčí. Děkujeme všem, kdo jej znali, za modlitbu a vzpomínku.

Syn Pavel s rodinou

Seminář v Brně

Seminář *Církev jako společenství* (nejen) pro předsedkyně a předsedy, faráře a fary, finanční zpravodajky a zpravodaje diecézní rady a náboženských obcí se uskuteční v Brně 21. a 22. října. První den od 17 do 18.30 h; 19 – 20.30 h - Biblická práce, Apoštolský koncil, O Keni a Ugandě s Mgr. Silvií Kamanovou.

22. října 9 – 13 h - Otevřené dveře sboru = láska. Pobožnost - bratr biskup Petr Šandera. O růstu sboru a strachu z evangelizace - teorie a praxe ThDr. Petr Šandera, PhDr. Karla Muselíková, ing. Dana Krátká, Mgr. et ing. Iveta Hušková, Libuše Jarošová DiS.

Stravování a ubytování:

V. Dočkal, cesh.lipova@volny.cz, tel.: 543247627

(red)

Slavnostní bohoslužby

Tradiční celocírkevní bohoslužby k příležitosti 93. výročí vzniku samostatného státu se konají ve Sboru kněze Ambrože v Hradci Králové v pátek 28. října od 15 h za účasti biskupů a s promluvou ThDr. Jaroslava Hrdličky, Th.D. z HTF UK.

(red)

Doteky – plochy poznání

114. setkání Doteky - plochy poznání se koná 21. října, v 16.30 h na faře naší církve v Liberci, nám. Českých bratří 35/2. Na programu je kontaktní pořad - talk show a vernisáž výstavy.

Vystavovatelem je Jiří Vobr, název Karikatury. Po vernisáži vlastní talk show (v 18 hodin). Hostem je Eduard Hrušeš, moderuje rozhlasový redaktor Robert Tamchyna, název - "Hlavně nezaváhat".

(sk)

Koncert v Michli

V neděli 23. října od 18 hodin se ve Sboru Alberta Schweitzera v Praze 4-Michli bude konat slavnostní pěvecký koncert, kterým chceme poděkovat za křesťanskou službu životem osobním i ve službách církevních bratru farářů Miroslavu Matoušovi při příležitosti jeho 90. narozenin. Vystoupí M. Šustrová, I.

Šatylovová, Z. Procházková a další. Mimo jiné zazní písně, jichž je bratr Matouš autorem

(rs)

Setkání VERITAS

Seminář k 230. výročí vydání Tolerančního patentu pořádá historická společnost VERITAS v Pardubicích. Přednášku na téma „Aktuální dosah Tolerančního patentu z roku 1781“ prosloví doc. PhDr. Eva Melmuková v sobotu 22. října v 10 h v sálu na faře pardubického sboru ČCE ve Sladkovského ulici č. 638.

Všichni zájemci jsou vítáni.

(red)

Pozvánka do Strašnic

Bohoslužba díkůvzdání za 93 let samostatné Československé republiky se koná v náboženské obci Praha 10-Strašnice v pátek 28. října v 17 h se zažehnáním slavnostní hranice. Tram: 11, 19, 26 do stanice Krematorium Strašnice.

Pražskou církevní veřejnost zve rada starších.

(rst)

Bohoslužby díkůvzdání

Slavnostní bohoslužby Díkůvzdání za úrodu se konají v neděli 23. října od 10 h ve Sboru Jana Želivského, Na Petynce 47a v Praze 6-Břevnově. Po skončení bohoslužeb následuje společný vegetariánský oběd a posezení na farním úřadě.

husitibrevnov@seznam.cz

PRO DĚTI A MLÁDEŽ

Spor o daň císaři

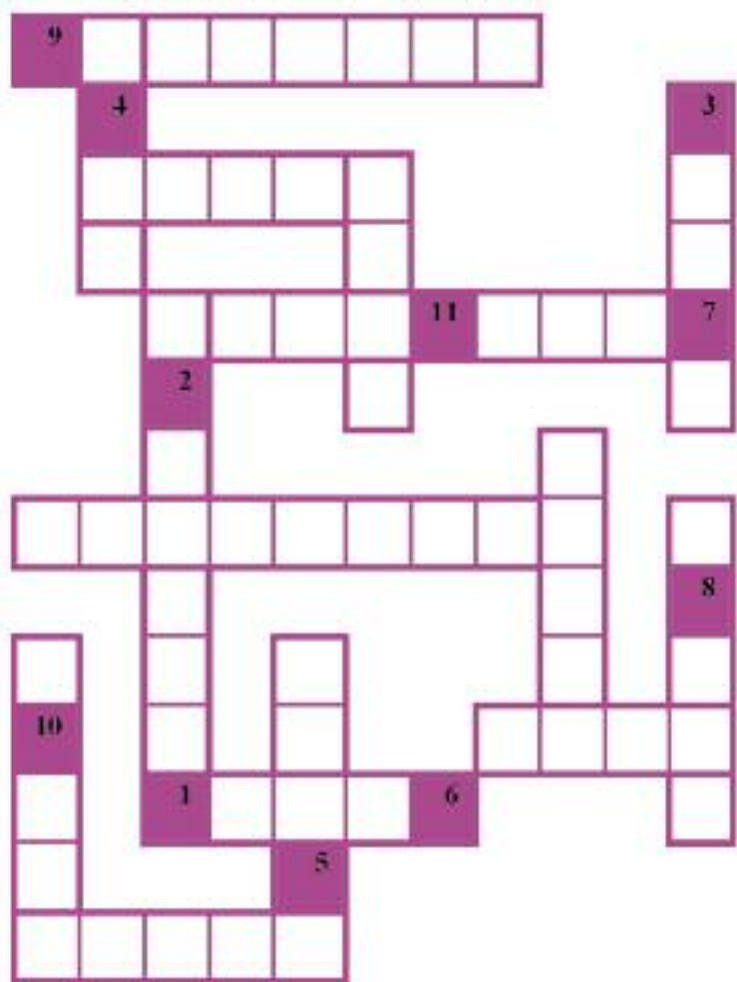
Vpisujte do tabulky slova podle počtu písmen – shora dolů a zleva doprava.

9 písmen: farizeové, pokoušení

8 písmen: odevzdat, pokrytec

5 písmen: císař, denár, léčka, Mistr, nápis, obraz, ohled, peníz

4 písmena: daně, rada, spor

(Řešení z minulého čísla: Koruna na opasku; lem výstřihu; sloupky u trůnu; křídla anděla vpravo nahoře; spodní oblak)

Jana Krajčřířková

Koncerty u sv. Mikuláše

* 17. 10. - 20 hodin
Händel, Mozart, Bach, Vivaldi
Camerata Pragensis orchestra,
A. Bárta - varhany

* 18. 10. - 17 hodin
Bach, Händel, Dvořák
Y. Škvárová - mezzosoprán,
J. Kalfus - varhany

* 19. 10. - 17 hodin
Bach, Händel, Purcell
M. Pšenička - varhany,
Z. Šedivý - trubka,
J. Šedivý - trubka

* 20. 10. - 17 hodin
Bach, Vranický, Mozart
České smyčcové trio

* 21. 10. - 17 hodin
Bach, Mozart, Franck
ČVUT MIXED CHORUS

* 21. 10. - 20 hodin
Mozart, Bach, Vivaldi
Prague String Orchestra,
V. Vlha - hoboj,
A. Vondráčková - housle

* 22. 10. - 17 hodin
Vivaldi, Schubert, Albinoni
B. Rabas - varhany,
M. Kejmar - trubka

* 22. 10. - 20 hodin
Mozart, Bach, Vivaldi
Prague String Orchestra,
V. Vlha - hoboj,
A. Vondráčková - housle

* 23. 10. - 17 hodin
Bach, Händel, Smetana
DUO PER LA GIOIA,
Z. Šolcová - harfa,
M. Mesany - flétna

* 23. 10. - 20 hodin
Bach, Dvořák, Liszt, Gershwin
From Baroque to Jazz,
Prague Brass Ensemble,
A. Bárta - varhany

Z EKUMENY

MINISTERSTVO KULTURY ZVEŘEJNILO NÁVRH ZÁKONA O MAJETKOVÉM NAROVNÁNÍ

Částka, kterou by stát měl církvím vyplatit v připravovaném majetkovém narovnání, by se s předpokládanou inflací mohla celkově vyšplhat na 78,9 miliardy až 96,24 miliardy korun. Uvádí to ministerstvo kultury v návrhu zákona, který byl zveřejněn na vládním webu a nyní je v připomínkovém řízení. Vyplácení peněz by podle dohody vlády s církvemi mělo být rozloženo do 30 let. Ministerstvo kultury se už s církvemi shodlo na tom, že částka, kterou jim dá, bude ve výši 59 miliard korun, přičemž v úvahu má být brána inflace (dvě nebo 3,5 procenta). Vláda v dokumentu zvýraznila dvouprocentní inflaci.

Církev vedle finančního vyrovnání také dostanou zpět 56 procent majetku, o který přišly v minulém režimu.

Částku 59 miliard (postupně navýšenou o inflaci) si mezi sebou rozdělí 17 církví a náboženských subjektů. Většinu dostane Římskokatolická církev (asi 47 miliard), na druhém místě je Církev československá husitská (asi tři miliardy), následuje Českobratrská církev evangelická (přes dvě miliardy). Nejméně, asi 36 milionů, dostane Náboženská společnost českých unitářů, píše se v návrhu. Celková finanční kompenzace církvím má být vyplácena ročně, podle předpokládané míry inflace by to mělo být 2,63 miliardy až 3,21 miliardy korun, uvádí zpráva.

Materiál také detailně řeší způsob majetkové odluky církví od státu. Přechodné období odstříhnutí církví od státního rozpočtu by mělo začít v roce 2013 a trvat 17 let. Za tuto dobu by podle předpokladů měl stát církvím dát celkově 16,997 miliardy korun. První tři roky bude stát na platy duchovních a církevní administrativy přispívat ze svého rozpočtu plnou částkou, tedy 1,445 miliardy ročně, od čtvrtého roku se pak částka každoročně sníží o pět procent. V posledním, sedmáctém roce by církev na platy ještě měly dostat 433 milionů korun, pak už se podle dohodnutého návrhu musejí spokojit samy na sebe.

Návrhem zákona chce vláda napravit majetkové křivdy na církvích během komunismu. Se způsobem vyrovnání nesouhlasí opoziční ČSSD a KSČM. Předseda sociálních demokratů Bohuslav Sobotka je přesvědčen, že rozsah převodu majetku a výše doprovodné finanční kompenzace neodpovídá aktuálním rozpočtovým možnostem země. Původně měly výhrady také koalici Věci veřejné.

Rozdělení částky 59 miliard korun mezi církve:

Římskokatolická církev	47.200.000.000
Církev československá husitská	3.085.312.000
Českobratrská církev evangelická	2.266.593.186
Pravoslavná církev v českých zemích	1.146.511.242
Apoštolská církev	1.056.336.374
Církev bratrská	761.051.303
Slezská církev evangelická augsburského vyznání	654.093.059
Jednota bratrská	601.707.065
Církev adventistů sedmého dne	520.827.586
Evangelická církev metodistická	367.634.208
Řeckokatolická církev	298.933.257
Starokatolická církev v České republice	272.739.910
Federace židovských obcí v České republice	272.064.153
Bratrská jednota baptistů	227.862.069
Evangelická církev augsburského vyznání v České republice	118.506.407
Luterská evangelická církev a. v. v České republice	113.828.334
Náboženská společnost českých unitářů	35.999.847
Celkem	59.000.000.000

Financování církví (platy) v přechodném období od roku 2013:

Rok	Částka (mld.)	Snížení v procentech
1	1,445	0
2	1,445	0
3	1,445	0
4	1,373	-5
5	1,300	-5
6	1,228	-5
7	1,156	-5
8	1,084	-5
9	1,011	-5
10	0,939	-5
11	0,867	-5
12	0,795	-5
13	0,722	-5
14	0,650	-5
15	0,578	-5
16	0,506	-5
17	0,433	-5
Celkem	16,997	-5

podle ČTK

Roční předplatné na rok 2011 činí 364 Kč.
Číslo účtu: 43-3856220207/0100

Český zápas

MK ČR E 127 ISSN 0323-1321

Týdeník Církve československé husitské

Vydává Ústřední rada Církve československé husitské, Wuchterlova 5, 166 26 Praha 6

Šéfredaktorka: Dr. Helena Bastlová, redakce: Mgr. Jana Krajčřířková, dr. Klára Břeňová, Mgr. Ervín Kukuczka, Petra Štěpánová, tel.: 220398107, mail: cesky.zapas@cesh.cz

Tisk: Grafotechna, Distribuce: A.L.L. production s.r.o., F. V. Veselého 15, 190 00 Praha 9